

'Verkerkestreken'

Gerard Ouweneel

Hierna nog twee afleveringen en dan is 'Vlerkenstreken' exit. Althans, met standaard in ieder nummer een aflevering. Mijn waardering voor de redactie die ruimte bood in *het Vogeljaar* en het begrip dat ze opracht voor mijn vlerkenstreken inzake tekstwijzigingen en veranderingen in volgorde van de verhaaltjes, waarmee ik meestal op een (te) laat moment aankwam. Ook waardering voor u, lezer, die blijkens de reacties Vlerkenstreken las. En mij soms tipte over opmerkelijke gebeurtenissen in de veelzijdige relatie tussen vogels en vogelaars. Desondanks, denk niet dat hetgeen in deze column viel te lezen, altijd op een presentieerblad werd aangedragen. Zeker niet. Het is gebeurd dat ik een vogelaar een collega hoorde toemompelen 'Pas op, die vent schrijft alles op wat je hier staat te verklaren. Dat lees je dan later in *het Vogeljaar...*'. Dat was op de telpost Breskens, waar vogel-trektaferelen vogelaars tot uitbundig gedrag met bijpassende dialogen brachten.

De volgende scène hoorde ik van Janus, de voorzitter van onze vogelwerkgroep. Het decor is een straatje in een dorp in het rivierengebied, op een zomeravond. Dat ademt rust uit, nietwaar? Neen dus. Toen Janus' zegsman 's avonds thuiskwam stonden er voor zijn huis een dierenambulance, een brandweerauto inclusief draaiend blauw zwaailicht en een hoogwerker. Bemand met in totaal elf personen in volle oorlogsuitrusting. Klaar voor actie om.... een tussen twee dakpannen beknelde geraakte Gierzwaluw te bevrijden. Een buurman had de dierenambulance gewaarschuwd en deze had weer de brandweer gebeld. Die wakkere lieden hadden 'zwaan' verstaan in plaats van

'zwaluw'. Bij het brandweerkorps was het dus alle hens aan dek, met als gevolg dat drie buitenmodelvoertuigen zich de straat hadden ingeperst. Daar veel kabaal. Want een andere buur, die zijn zomeravond zag vervliegen in drukte, herrie en beredding, schreeuwde 'schieet hem kapot'. Waarop een niet voor de poes zijnde ambulancedame die zich een coördinerende rol had aangemeten, met kijdende stem verkondigde dat het om een zeldzame vogel ging, om een Nachtzwaluw. Nadat de vogel was bevrijd ontstond opnieuw deining. Nu over de vraag hoe de Gierzwaluw tot vliegen te bewegen. De buurman was de affaire meer dan zat. Hij maakte zich van de vogel meester en gooide hem in de lucht. De Gierzwaluw dreigde ter aarde te storten, waarop opnieuw een kijfkanonnade door het anders zo rustige straatje loeide. De vogel toonde zich het meest wijze schepsel. Vlak boven de grond gingen de vleugels uit. Weg Gierzwaluw. Naruziënd pakt de teams hun bullen in, zodat het toch nog een aardige zomeravond werd in het dorp aan de rivier.

Verjaardagen met vogelaars leveren dikwijls stof op, zeker later op de avond. Onze voorzitter verjaart in augustus, een prima maand voor een vogelaarsparty in zijn tuin. De partners plegen er dan bij te zitten met gezichten van 'hoor ze nu toch weer eens aan...!' Janus' echtgenote Liesbeth noemt diens gedoe met vogels 'verkerkestreken', een veelzeggende combinatie tussen de familienaam van de jarige, de titel en inhoud van deze column en belevenissen die verbonden zijn aan het voorzitterschap van een vogelwerkgroep. Want wat te denken van een serieus telefoontje als dit: 'Mijnheer, kan het zijn

dat mijn pas overleden buurvrouw is gereïncarneerd in een Merel? Want er tikt nu steeds een Merel met zijn snavel tegen mijn raam...! Toegegeven, Janus' daden gaven soms aanleiding voor een hoofdrol in deze rubriek. Eens lag hij met een niet optimale meniscus te bedde. Een lid belde hem op om de vondst van een sperwernest te melden, toen één van de eerste in de Hoeksche Waard. Een blik van Liesbeth was voldoende om Janus in bed te houden. Dat wel. Maar toen zij vertrok, was Janus snel eruit. Naar de Sperwers. Zoiets overkwam ook schrijver lang geleden. Toen veertien jaar oud en ziek op bed. De Rotterdamse vogelmeester Karel Schot liet weten dat in een singel vlakbij mijn ouderlijke woning een Waterspreeuw te zien was, in 1952 helemaal een godensoort! Bij mij thuis kon veel, maar mijn moeder was niet te vermurwen. Nu nog kan ik het niet nalaten haar in te prenten dat de uitoefening van de ouderlijke macht van destijds, bij het nageslacht van thans geen schijn van kans zou maken. Dan had Bart, één van onze juniorleden, het gemakkelijker. Vanuit zijn school in Oud-Beijerland zag hij buiten vogelaars nerveus met telescopen in de weer. Belgen. De zuiderburen komen vaak met velen in de delta naar vogels kijken. Ze zijn meer dan welkom, want het zijn prima vogelaars en bovendien nemen ze de gezelligheid en het pragmatisme van hun land mee. Maar hoe ze nu bij een school in Oud-Beijerland beland waren? Bij Bart alarm. Hij stormde erheen, waar de Belgen

hem door één van de telescopen lieten kijken. Een Dwerggors! Het kruisverhoor waaraan Bart later werd onderworpen door vogelwerkgroepleden, was niet mis. Hij doorstond het glansrijk, zowel inzake de fijne kneepjes van de dwerggorskenmerken als de kritiek niet direct binnen de ledenkring groot alarm te hebben geslagen. Uw schrijver kreeg te horen telefonisch steeds in gesprek te zijn en de semafoon van Arie lukte ook niet. 'En mijn vader was bij de nonnetjes,' besloot Bart zijn relaas. Daarmee bedoelde Bart niet dat vader Gert bezig was die fraaie vogelsoort te bestuderen, maar dat nijvere kloosterzusters bezig waren Gert te onderwijzen in een nuttige vreemde taal. Hoe de Belgen in Oud-Beijerland terecht kwamen is nooit opgelost. Waarmee wederom bewezen is dat onze zuiderburen een prima neus hebben voor fijne soorten.

Inzenden vogelfoto's voor de Vogeljaar Vogelkalender 2010

Ook in 2010 zal de fraaie veertiendaagse Vogeljaar Vogelkalender weer verschijnen. De Stichting Het Vogeljaar nodigt vogelfotografen uit om voor deze uitgave goede vogelopnamen in te zenden. Deze kunnen worden gezonden in de vorm van dia's of digitale bestanden. U kunt inzenden tot uiterlijk 1 december 2008 naar Wim Werkman, Boterbloemstraat 20, 5321 RR Hedel.

Opnamen in Nederland gemaakt krijgen bij de selectie een extra waardering. Dat geldt ook voor vogelsoorten die de laatste vijftien jaar niet op de kalender hebben gestaan. Afbeeldingen van vogelsoorten die de voorafgaande vijf jaar (van 2005 tot en met 2009) reeds op de Vogelkalenders stonden, worden in 2010 niet opgenomen. De algemene voorwaarden en de volledige lijst van soorten die voor 2010 niet moeten worden ingezonden kan men aanvragen bij Wim Werkman, e-mail: wawerkman@hotmail.com. De voorwaarden en de lijst van soorten zijn ook te vinden op onze website: <http://www.vogeljaar.nl>.

■ Wim Werkman, Boterbloemstraat 20, 5321 RR Hedel, (073) 599 19 67, e-mail: wawerkman@hotmail.com.